Dosarul:nr.2a-1640/24 Judecător: Manoli Grigore
2-23088934-02-2a-19042024

D E C I Z I E

17 octombrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Malîi Ala și Cojocaru Olga

examinând în procedură scrisă cererea de apel declarată de ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, mun. Centru din 30 noiembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grozav Vasile către ***** privind încasarea datoriei, dobânzii contractuale,

c o n s t a t ă:

La data de 21 iunie 2023, Grozav Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ***** privind încasarea datoriei în sumă de 5860 euro, dobânzii contractuale în sumă de 1210 euro.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 04 aprilie 2018, i-a împrumutat lui ***** suma de 5860 euro, iar ultimul s-a obligat să o restituie în decurs de două luni, în acest sens fiind întocmită și semnată la data de 04 aprilie 2018 o recipisă. Concomitent, împrumutatul ***** s-a obligat să achite o dobândă lunară de 1 % din suma împrumutului acordat, până la achitarea completă a acestuia.

Menționează că deoarece până în prezent pârâtul nu și-a onorat obligația asumată și nu a rambursat datoria în sumă de 5860 euro în termenul prevăzut în recipisă, consideră că este îndreptățit să-și revendice dreptul încălcat pe cale judiciară.

În scopul soluționării amiabile a litigiului reclamantul la data de 11 decembrie 2019 a somat debitorul privind rambursarea datoriei în sumă de 5860 euro, dobânzii contractuale în sumă de 1031 euro calculată în mărime de 1 % lunar pentru perioada 05 iunie 2018 - 29 noiembrie 2019.

Totodată, a indicat că ***** a fost de acord cu suma indicată în reclamație, obligându-se suplimentar să achite cu titlu de dobândă contractuală suma de 1000 euro, în total urmând să achite suma de 7891 euro până la 31 iunie 2020, fapt consemnat de acesta în reclamația din 11 decembrie 2019.

Dat fiind că pârâtul a achitat în vederea restituirii datoriei doar suma de 900 euro, dobânda contractuală a fost redusă de la 2110 euro la 1210 euro (2110 euro-900 euro), s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată.

Solicită reclamantul Grozav Vasile încasarea din contul lui ***** a datoriei în sumă de 5860 euro, dobânzii de întârziere în sumă de 1210 euro, cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 noiembrie 2023, acțiunea a fost admisă, cu încasarea de la ***** în beneficiul lui Grozav Vasile a datoriei rezultate din

recipisa din 04 aprilie 2018 în sumă de 5860 euro, dobânda contractuale în sumă de 1210 euro, taxa de stat în sumă de 4163,23 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței, la data de 26 decembrie 2023, ***** a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea acestuia a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, dat fiind emisă cu aplicarea normelor de drept material și procedural, motiv pentru carte o consideră neîntemeiată, pasibilă de a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Susține precum că nu a semnat recipisa din 04 aprilie 2018 și restul înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată, iar semnătura aplicată nu-i aparține.

Relevă și că instanța de fond eronat a indicat în textul hotărârii contestate precum că apelantul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată prin referința sa din 25 august 2023, în condițiile în care prin referința depusă a solicitat citarea participanților la proces pentru examinarea cauzei în ședință publică.

Consideră că prin ignorarea cererii apelantului de a dispune citarea participanților la proces pentru examinarea prezentei acțiuni în ședință publică și examinarea acțiunii în procedură scrisă, instanța de fond nu a asigurat disponibilitatea în drepturi a participantului la proces, prin ce i-a fost încălcat dreptul acestuia la un proces echitabil.

Prezenta cauză cade sub incidența prevederilor art.276^2- art.276^4 CPC, fapt care nu implică obligația instanței de citare a părților.

Studiind cererea de apel în cumul cu materialele cauzei, Colegiul consideră necesar de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea instanței de fond din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform prevederilor art.117 alin.(1) CPC, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cazului.

Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea cauzelor,

care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art.276^2 alin. (1) CPC, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Conform art.276^3 alin.(1)–(3)CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră reieșind din împrejurările cauzei precum că nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi cată odată cu fondul.

În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Potrivit prevederilor art.276^4 alin. (1), (2) CPC, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Conform art.8 alin.(1) și (2) din Codul civil (în vigoare la momentul constituirii raportului juridic litigios), drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile.

Drepturile și obligațiile civile apar:

a) ***<u>din contracte</u>*** și din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor și obligațiilor civile;

c) din hotărâre judecătorească în care sunt stabilite drepturi și obligații;

d) în urma creării și dobândirii de patrimoniu în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării de lucrări științifice, creării de opere literare, de artă, în urma invențiilor și altor rezultate ale activității intelectuale;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogățirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice și juridice și a unor evenimente de care

legislația leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În conformitate cu art.9 alin.(1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art.666 din Codul civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturile juridice.

Conform art.667 din Codul civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor. Părțile sunt libere să încheie un contract și să-i determine conținutul, în limitele exigențelor bunei-credințe.

Potrivit dispozițiilor art.668 din Codul civil, puterea obligatorie al oricărui contract este efectul imediat de a da naștere unor drepturi și obligații în sarcina părților.

În conformitate cu prevederile art.704 alin.(1) din Codul civil, un contract este sinalagmatic dacă fiecare dintre părți se obligă reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.

Potrivit dispozițiilor art.195 din Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

În corespundere cu prevederile art.199 alin.(1) și (2) Cod civil, ***consimțământul*** este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic.

Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

Conform art.512 alin.(1-3) din Codul civil în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.

Potrivit prevederilor art.514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art.572 din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform prevederilor art.867 alin.(1) Cod civil, prin ***contractul de împrumut*** o parte (împrumutătorul) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În temeiul art.871 alin.(1) și (3) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul și până la expirarea termenului.

Conform prevederilor art.872 alin.(2) Cod civil, dacă în contract este prevăzută

restituirea împrumutului în rate și împrumutatul nu restituie în modul stabilit nici cel puțin o rată, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut și a dobânzii aferente.

Conform art.210 alin.(1) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

În temeiul art.700 alin.(1) Cod Civil, ***pentru valabilitatea unui contract***, prin care se recunoaște existența unei obligații, ***este necesară o declarație scrisă de recunoaștere***.

Conform prevederilor art.9 alin.(1) CPC instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Din probatoriul administrat în speță, Colegiul a stabilit că la data de la data de 04 aprilie 2018, Grozav Vasile i-a împrumutat lui ***** suma de 5860 euro, iar ***** s-a obligat să o restituie în decurs de două luni, concomitent, s-a obligat să achite și o dobândă lunară de 1 % din suma împrumutului acordat, până la achitarea completă a acestuia, în acest sens fiind întocmită și semnată la data de 04 aprilie 2018 o recipisă.

Totodată, Colegiul atestă că până în prezent pârâtul apelant ***** nu și-a onorat obligația asumată și nu a restituit împrumutul acordat de Grozav Vasile, deși termenul de achitare a datoriei indicat în recipisă a expirat, inclusiv cel suplimentar indicat din reclamație.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, reclamantul Grozav Vasile la 11 decembrie 2019 a somat debitorul ***** privind rambursarea datoriei în sumă de 5860 euro, dobânzii contractuale în sumă de 1031 euro calculată în mărime de 1 % lunar pentru perioada 05 iunie 2018 - 29 noiembrie 2019.

La recepționarea reclamației, la data de 11 decembrie 2019, ***** a fost de acord cu suma indicată în reclamație, obligându-se suplimentar să mai adauge suma de 1000 euro și să achite suma totală de 7891 euro până la 31 iunie 2020, fapt consemnat de acesta în reclamația din 11 decembrie 2019.

La data de 21 iunie 2023, Grozav Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ***** privind încasarea datoriei în sumă de 5860 euro, dobânzii contractuale în sumă de 1210 euro, cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia admiterii cererii de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței, la data de 26 decembrie 2023, ***** a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

Raportând dispozițiile normelor sus-citate la circumstanțele cauzei, rejudecând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră hotărârea instanței de fond întemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea deplină a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În acest sens, Colegiul învederează că Grozav Vasile pretinde executarea obligației de

către *****, ce rezidă din dovada simplului înscris (recipisă) de recunoaștere a datoriei în mărime totală de 5860 euro, care urmează a fi executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit în recipisă.

Totodată, urmează de indicat că recipisa care are ca obiect o suma de bani este unilaterală, iar pentru ca înscrisul doveditor să aibă forță probantă deplină ca înscris sub semnătură privată, trebuie scris în întregime de către împrumutat și semnat de către acesta.

Din conținutul acțiunilor concludente ale părților și natura juridică a pretinselor raporturi litigioase, Colegiul deduce că acestea își găsește aplicare în prezenta speță, or, categoria de cauze reglementată de art.867 alin.(1) Cod civil (art.271 Cod civil 1964) coroborată cu art.700 alin.(1) din Codul Civil (art.272 Cod civil 1964), identifică suficientă o declarație scrisă de recunoaștere a unei obligații.

Prin urmare, în prezenta cauză civilă raportul juridic este unul obligațional născut din contractul de împrumut, or simplul înscris întocmit la data de 04 aprilie 2018 (f.d.6) reprezintă în temeiul art.700 alin.(1) Cod Civil reprezintă o dovadă admisibilă a încheierii contractului de împrumut între reclamant și pârât.

Totodată, ține de relevat și dispozițiile art.195 Cod civil, potrivit cărora actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Potrivit art.199 alin.(1)-(2) din Codul civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată de voință a persoanei de a încheia un act juridic.

Consimțământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

Prin urmare, semnarea de către apelantul ***** a înscrisului olograf din 04 aprilie 2018 (f.d.6-7) denotă exteriorizarea de către acesta a voinței și al consimțământului de acceptare a acestora, accept ce nu poate fi interpretat în detrimentul reclamantului intimat Grozav Vasile în condițiile în care acesta nu a impus semnarea recipisei de către apelant, consimțământul acestuia fiind indubitabil la data semnării înscrisului olograf.

Nu pot fi reținute aserțiunile apelantului, *****, precum că semnătura de pe recipisa din 04 aprilie 2018 și reclamația din 11 decembrie 2019 nu i-ar aparține, în condițiile în care nu a solicitat efectuarea unei expertize gazoscopice, omisiune a acestuia care nu poate fi imputată intimatului.

Totodată, simpla afirmație a apelantului precum că semnătura de pe înscrisurile olografe nu i-ar aparține, fără a fi probat acest fapt în modul prevăzut de lege, cu probe admisibile și concludente, în sensul art.121 CPC, nu este în măsură să confirme inexistența raportului de împrumut, mai ales în condițiile în care a restituit parțial dobânda contractuală în sumă de 900 euro, care potrivit legii constituie acțiuni de recunoaștere a datoriei.

În aceste împrejurări, negarea semnării înscrisurilor olografe, precum și solicitarea declarativă de examinare a cauzei în ședință publică sunt acțiuni concludente ale apelantului care nuanțează scopul ascuns al acestuia de tergiversare a procesului.

Din aceste considerente, Colegiul apreciază ca fiind necredibile argumentele apelantului ***** vis-a-vis de argumentele sus enunțate, care ***nu generează opozabilitate instanței*** atât timp cât, aceste date nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile, apelantul ***formal având drept scop doar crearea unor aparențe pentru instanța de judecată*** privind veridicitatea acestora, încălcarea dreptului acestuia la un proces echitabil, astfel că nici temei de rejudecare a cauzei nu se constată.

Totodată, deși nu a fost de acord cu acest înscris olograf nu a formulat acțiune reconvențională prin care să solicite nulitatea acestuia, care până la proba contrarie constituie dovadă admisibilă și pertinentă în vederea confirmării existenței acestei datorii, atât timp cât există act juridic este valabil până la momentul de față, condiții de valabilitate a căruia generează și efectele juridice, pe care le produce un act juridic perfect legal, caz în care ***apelantul ***** nu este degrevat de obligația de achitare a datoriei în mărime de 5860 euro***.

În consecință, Colegiul consideră ca fiind corectă soluția instanței de admitere a acestei pretenții cu încasarea de la debitorul apelant ***** a sumei de 5860 euro cu titlu de împrumut, în condițiile în care în acest sens a fost întocmită și semnată la data de 04 aprilie 2018 (f.d.6) înscrisul olograf (recipisa) privită ca un contract de împrumut care dă naștere la obligații reciproce pentru ambele părți, potrivit cărora Grozav Vasile i-a împrumutat pârâtului apelant ***** suma de 5860 euro, iar acesta din urmă a recunoscut datoria și s-a obligat să o restituie în termenele indicate în recipisă, în termen de 2 luni, dar nu și-a onorat obligațiile asumate și nu a achitat datoria în termenul convenit, iar ulterior la data de 11 decembrie 2019 suplimentar a recunoscut datoria, contrasemnând reclamația din această dată.

Concomitent, Colegiul menține hotărârea instanței de fond și în partea încasării in contul apelantului pârât a dobânzii contractuale în sumă de 1210 euro, în condițiile în care prin recipisa semnată pârâtul/apelant, *****, s-a obligat concomitent și la achitarea unei dobânzi lunare în mărime de 1% din suma împrumutată, până la achitarea completă a acesteia.

Din conținutul cererii de chemare în judecată depuse la data de 21 iunie 2023, reclamantul/intimat Grozav Vasile a calculat dobânda contractuală pentru 36 luni, după formula (5 860 euro x (1% x 36 luni)).

Potrivit prevederilor art. 869 alin. (1)-(2) din Codul civil (în redacția de până la intrarea în vigoare a L.P. nr. 133 din 15.11.2018, M.O. nr. 467-479), care prevede că în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobânzi, care trebuie să fie într-o relație rezonabilă cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei. Înțelegerea asupra dobânzii prin care se încalcă dispoziția alin. (1) este nulă.

Dat fiind că rată anuală a dobânzii de 12% la plata căreia s-a obligat pârâtul/apelant, *****, prin semnarea recipisei, este într-o relație rezonabilă cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei pentru întreaga perioadă de utilizare a sumei împrumutate, de la scadență și până la data adresării cu cererea de chemare în judecată (04 iunie 2018 – 21 iunie 2023) apelantul, ***** a achitat extrajudiciar în beneficiul lui Grozav Vasile cu titlu de dobândă suma de 900 euro în temei legal din contul apelantului pârât a fost încasată suma de 1210 euro, cu titlu de diferență dintre dobândă contractuală calculată pentru 36 luni în mărime de 2110 euro și cea achitată extrajudiciar în mărime de 900 euro.

Conform prevederilor art.94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului proporțional celor respinse din pretențiile reclamantului.

Subsecvent, Colegiul menține hotărârea instanței de fond și în partea cheltuielilor de judecată, care urmează a fi admise proporțional pretențiilor admise din acțiune.

În consecință, Colegiul conchide că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

Totodată, Colegiul ține să remarce că apelantul utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Mai mult, CEDO reține că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61,). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Față de cele ce preced, având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a) CPC, art.276^4, art.390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, mun. Centru din 30 noiembrie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de *****

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului Anton

Marina

Judecătorii

Malîi Ala

Cojocaru Olga